

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813222839
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813222839.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom vo Švajčiarsku, Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, IČO: CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8 proti odporkyni Márii G., nar. X.X.XXXX, bytom U. I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyni Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 668,83 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 668,83 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 3.8.2005, ktorá predstavuje nesplatenú časť poskytnutej pôžičky v sume 475,82 eur, sankčnú pokutu v sume 101,85 eur, pokutu za vypovedanie zmluvy v sume 46,- eur a poplatky v sume 17,45 eur, ktoré označil ako zmluvnú pokutu.

Na trovách konania uplatnil zaplatený súdny poplatok v sume 56,50 eur a trovy právneho zastúpenia.

V priebehu konania na stranu odporkyne vstúpil podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, ktorý vzniesol námietku premlčania pohľadávky navrhovateľa a súčasne poukázal na to, že zmluva o úvere zo dňa 3.8.2005 obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a nesúlad so Zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, v tom, že v nej nebol dojednaný údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov, RPMN, zmluvný úrok a dojednanie o poplatkoch. Uviedol, že pohľadávka navrhovateľa sa stala splatná najneskôr v auguste 2010 a návrh na súd bol podaný dňa 24.10.2013. Dohodu o uznaní dlhu zo dňa 24.7.2012 považoval za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je absolútne neplatná a nie je možné na jej základe predĺžiť premlčaciu dobu.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie neustanovili napriek riadne vykázanému doručeniu. Neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili a z dôležitého dôvodu ho odročit' nežiadali. Odporkyňa sa napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania na pojednávanie neustanovila a z dôležitého dôvodu ho odročit' nežiadala. Jej neprítomnosť ospravedlnila dcéra z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu. Na pojednávanie sa neustanovil vedľajší účastník, ktorý pojednávanie z dôležitého dôvodu odročit' nežiadala. Z uvedených dôvodov súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p., s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Po oboznámení sa so žiadosťou a zmluvami o poskytnutí pôžičky zo dňa 3.8.2005, so Všeobecnými obchodnými podmienkami pôžičky, s dohodou o uznaní dlhu č. 6411039076 zo dňa 24.7.2012, so zmluvnými ustanoveniami dohody o uznaní dlhu, s oznámením o zosplatnení dlhu zo dňa 7.6.2013, s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.6.2012, s úverovou kartou odporkyne z čl. 12 spisu, so splátkovým kalendárom odporkyne z čl. 13 spisu, so zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.6.2012, s písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka vo veci zo dňa 21.5.2014, s vyjadrením právneho predchodcu navrhovateľa vo veci zo dňa 2.12.2013, s prehľadom úhrad vykonaných odporkyňou z čl. 31-35 spisu, s ostatnými listinnými dôkazmi v spise založenými, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 3.8.2005 spoločnosť Slovenská požičovňa, a.s. a odporkyňa uzavreli zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporkyni v sume 30.000,- Sk (995,82 eur). Odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných mesačných splátkach po 947,- Sk (31,43 eur) po dobu 60 mesiacov. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky pôžičky poskytovanej spoločnosťou. Dňa 24.7.2012 účastníci uzavreli Dohodu o uznaní dlhu č. 6411039076 so splátkovým kalendárom. Predmetom uznania dlhu odporkyňou bola pohľadávka spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. v sume 784,83 eur pozostávajúca z istiny v sume 459,82 eur a príslušenstva pohľadávky v sume 325,01 eur zo zmluvy č. 2301328. Odporkyňa sa zaviazala uznaný dlh splácať v mesačných splátkach po 32,70 eur po dobu 24 mesiacov, splatných v 24. deň v mesiaci. Súčasťou dohody o uznaní dlhu boli aj Všeobecné podmienky, v ktorých v čl. 4., v bode 4.1 bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 0,065 % dlžnej sumy splátky, ktorou sa uhrádza nesplatená istina úveru za každý deň omeškania.

Z karty odporkyne založenej v spise na čl. 12 vyplýva, že ku dňu 20.3.2009 bola pôžička navrhovateľa zosplatnená.

Pohľadávka voči odporkyni bola pôvodným veriteľom, Consumer Finance Holding, a.s. postúpená zmluvou zo dňa 11.6.2012 spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o.. Následne došlo k ďalšiemu postúpeniu pohľadávky, na základe čoho súd uznesením č.k. 10C/48/2014-58 zo dňa 11.6.2014 pripustil zámenu účastníkov na strane navrhovateľa, a to z pôvodného navrhovateľa Profidebt Slovakia, s.r.o. na nového navrhovateľa, Intrum Justitia Debt Finance AG.

Odporkyňa poskytnutú pôžičku riadne a včas nesplácala, v dôsledku čoho jej vznikol ku dňu postúpenia pohľadávky navrhovateľovi dlh v sume 668,83 eur pozostávajúci z nesplatennej pôžičky v sume 475,82 eur, sankčnej pokuty v sume 101,85 eur, pokuty za vypovedanie zmluvy v sume 46,- eur a zmluvnej pokuty v sume 17,45 eur.

Predžalobnou výzvou zo dňa 7.6.2013 právny predchodca navrhovateľa vyzval odporkyňu k zaplateniu žalovanej sumy a upozornil ju, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako tri mesiace, stanú sa splatnými všetky záväzky z dohody o uznaní dlhu č. 6411039076. Odporkyňa na predžalobnú výzvu nereagovala.

Súd zmluvu o poskytnutí pôžičky uzavretú medzi Slovenskou požičovňou, a.s. a odporkyňou dňa 3.8.2005 považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasledovných Občianskeho zákonníka, uzavretú podľa príslušných ustanovení Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov.

Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§1 ods. 1 citovaného zákona).

Na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2, písm. a/, b/ citovaného zákona). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru (§ 2, písm. c/ citovaného zákona).

Podľa § 4 ods. 2, písm. a/, g/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke s odporkyňou, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke s odporkyňou, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom od 1.5.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 3, veta prvá Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch.

Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 3.8.2005 Slovenská požičovňa, a.s. a odporkyňa uzavreli zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7008226, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporkyni v sume 30.000,- Sk (995,82 eur). Odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných mesačných splátkach po 947,- Sk (31,43 eur) po dobu 60 mesiacov. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky pôžičky poskytovanej spoločnosťou. Dňa 24.7.2012 účastníci uzavreli Dohodu o uznaní dlhu č. 6411039076 so splátkovým kalendárom. Predmetom uznania dlhu odporkyňou bola pohľadávka spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. v sume 784,83 eur pozostávajúca z istiny v sume 459,82 eur a príslušenstva pohľadávky v sume 325,01 eur vyplývajúca zo zmluvy č. 2301328. Odporkyňa sa uznaný dlh zaviazala splácať v mesačných splátkach po 32,70 eur po dobu 24 mesiacov, splatných v 24. deň v mesiaci. Súčasťou dohody o uznaní dlhu boli aj Všeobecné podmienky, v ktorých v čl. 4., v bode 4.1 bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 0,065 % dlžnej sumy splátky, ktorou sa uhrádza nesplatená istina úveru, za každý deň omeškania.

Z karty odporkyne založenej v spise na čl. 12 vyplýva, že ku dňu 20.3.2009 bola pôžička navrhovateľa zosplatená.

Odporkyňa poskytnutú pôžičku riadne a včas nesplácala, v dôsledku čoho jej vznikol ku dňu postúpenia pohľadávky navrhovateľovi dlh v sume 668,83 eur pozostávajúci z nesplatennej pôžičky v sume 475,82 eur, sankčnej pokuty v sume 101,85 eur, pokuty za vypovedanie zmluvy v sume 46,- eur a zmluvnej pokuty v sume 17,45 eur.

Súd právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou o poskytnutej pôžičke zo dňa 3.8.2005 s poukazom na cit. ust. § 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy s prihliadnutím na právne postavenie účastníkov zmluvy má súd za to, že pôžička bola odporkyni poskytnutá ako spotrebiteľke, ktorá nemohla individuálne ovplyvniť jej obsah. Zmluva o poskytnutí pôžičky je spotrebiteľskou zmluvou podľa Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, na ktorý sa subsidiárne použije Občiansky zákonník a v ňom uvedené ustanovenia o premlčaní. Aplikovanie trojročnej premlčacej doby na spotrebiteľské právne vzťahy podľa Občianskeho zákonníka bolo ustálené súdnou praxou vo viacerých súdnych rozhodnutiach /napr. Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/105/2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 M Cdo 20/2009/.

Dňa 1.5.2014 nadobudla účinnosť novela Zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo služieb na diaľku č. 102/2014 Z.z., ktorá novelizovala Zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ustanovením §5b, podľa ktorého má súd povinnosť ex offo prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských vzťahoch. Uvedené ustanovenie upravuje postup súdu a má sa aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady, v ktorých je rozhodované príslušným orgánom, vrátane súdu, o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Citovanou novelou k § 5b nebolo zavedené ani osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by jeho účinnosť posúvalo. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o uplatnenom nároku bez ohľadu na to, kedy vznikol.

Z karty odporkyne založenej navrhovateľom na čl. 12 vyplýva, že ku dňu 20.3.2009 bola pôžička navrhovateľa zosplatnená, t.j. celý dlh odporkyne sa stal splatným k uvedenému dňu. Na predmetný vzťah, ktorý je občianskoprávnym, spotrebiteľským vzťahom sa aplikuje premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná. Navrhovateľ mohol právo na zaplatenie žalovanej sumy uplatniť dňa 21.3.2009, t.j. deň nasledujúci po predčasnom zosplatnení úveru. Od tohto dátumu začala navrhovateľovi plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 21.3.2012. Návrh na začatie konania podal dňa 24.10.2013, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty, preto ho súd ako nedôvodný zamietol. Keďže došlo k premlčaniu istiny, dochádza k premlčaniu aj jej príslušenstva a to i dojednaných úrokov a úrokov z omeškania. Súd prihliadol na premlčaný nárok navrhovateľa ex offo aj bez ohľadu na vznesenú námietku premlčania zo strany vedľajšieho účastníka, v súlade s cit. ust. § 5b/ Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v platnom znení.

Súd Dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom zo dňa 24.7.2012 založenú v spise na čl. 6 považoval za právny úkon, ktorý sa netýka právneho vzťahu medzi účastníkmi konania založeného zmluvou o poskytnutej pôžičke zo dňa 3.8.2005. Dohoda o uznaní dlhu, ktorá je jednostranným, hmotnoprávnym úkonom odporkyne, musí bezprostredne súvisieť s hlavným vzťahom, pretože naň nadväzuje ako zabezpečovací právny inštitút. Uvedenie dôvodu dlhu znamená označenie, ktorého dlhu sa uznanie týka alebo v čom dlh (skutkovo) spočíva. Napriek tomu, že navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa uznala dlh navrhovateľa, nepredložil písomnú dohodu o uznaní dlhu (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka) vzťahujúcu sa k zmluve o poskytnutí pôžičky zo dňa 3.8.2005. Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 24.7.2012 nie je dohodou medzi účastníkmi k dlhu odporkyne zo zmluvy o poskytnutej pôžičke zo dňa 3.8.2005, pretože číslo zmluvy 2301328 uvedené v uznávacom prejave odporkyne nie je totožné s číslom zmluvy 7008226, ktorá bola predmetom súdneho konania a z ktorej navrhovateľ odvodzoval právo na zaplatenie žalovanej sumy. Rovnako nie je zrejmé, aké čiastkové nároky predstavovala suma 784,83 eur, ktorú odporkyňa uznala. Žalovaná pohľadávka v sume 668,83 eur predstavovala nesplatenú časť poskytnutej pôžičky v sume 475,82 eur, sankčnú pokutu v sume 101,85 eur, pokutu za vypovedanie zmluvy v sume 46,- eur a poplatok v sume 17,45 eur, ktorý navrhovateľ označil ako zmluvnú pokutu. Je zrejmé, že odporkyňou uznaný dlh nie je totožný s výškou uplatnenej pohľadávky, na základe čoho nie je možné jednoznačne konštatovať, že sa týka nárokov zo zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 3.8.2005. Uznanie záväzku vyžaduje jasnú identifikáciu uznávaného záväzku v jeho výške, v právnom dôvode a v subjektoch záväzku. Neurčitosť uznania záväzku spôsobuje celkom nejednoznačný odkaz na bližšie nešpecifikovanú na istinu, hoci je zrejmé, že právnym dôvodom záväzku nebolo len zaplatenie istiny, ale aj úroku a rôznych v uznaní záväzku bližšie nešpecifikovaných poplatkov. To, čo je vlastne predmetom uznania záväzku, spochybňuje a robí neurčitým i odkaz na nešpecifikované príslušenstvo záväzku. Dohoda o uznaní dlhu vo forme predloženej navrhovateľom je neurčitým právnym úkonom. Vzhľadom na uvedené, keďže nebol nepochybne preukázaný uznávací prejav odporkyne čo do dôvodu a výšky dlhu a na neurčitosť dohody o uznaní dlhu, sa súd ďalej nezaoberal otázkou preukázania vedomosti odporkyne o premlčaní dlhu, keďže dlh odporkyne bol v čase uznania premlčaný a aby mohli nastať právne účinky spojené s uznaním dlhu, musela odporkyňa o premlčaní dlhu vedieť /o vedomosti odporcu o premlčaní dlhu napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/197/2009 zo dňa 25.3.2010/.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov konania, pretože navrhovateľovi nevzniklo právo na náhradu trov konania, nakoľko vo veci nebol úspešný a odporkyňa náhradu trov konania neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi súd nepriznal náhradu trov konania, pretože trovy vedľajšieho účastníka nespĺňajú podmienku účelnosti nevyhnutnú pre priznanie náhrady trov konania. V predmetnej právnej veci vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania dňa 15.11.2013, ktorým zároveň požiadal o doručenie návrhu a jeho príloh. Splnomocnenie advokáta je všeobecné bez vzťahu ku konkrétnej veci. Vo svojej podstate združenie - odborník ako

subjekt práva, ktorého predmetom konania je ochrana práv spotrebiteľa, splnomocnil advokáta na zastupovanie. Podľa názoru súdu nie je potrebné, aby samotné združenie, ktoré má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, využívalo právnu pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporoch, do ktorých takéto združenie vstúpilo), keďže úlohou združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Krajský súd v Žiline vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/228/2012 zo dňa 31.7.2012 konštatoval, že je nadbytočné využitie služieb advokáta, pokiaľ sa predmet konania týka hlavnej činnosti združenia a to aj s poukazom na internetové stránky <http://ozhoos.wix.com/hoos>, z ktorých vyplýva, že vedľajší účastník vyvíja množstvo aktivít v oblasti poskytovania pomoci spotrebiteľom a na tieto účely disponuje množstvom špecifických odborných vedomostí, ktoré sú spôsobilé zabezpečiť riadne zastúpenie účastníka v konaní.

V tejto súvislosti súd poukazuje najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. 6 MCdo/5/2013 zo dňa 19.3.2014 (navrhovateľ EOS KSI s.r.o., vedľajší účastník na strane odporcu HOOS, ktorému trovy konania priznané neboli z dôvodu ich neúčelnosti, hoci návrh bol zamietnutý z dôvodu premlčania uplatneného nároku; námietku premlčania vzniesol vedľajší účastník). Dovolací súd konštatoval, že povinnosť hradiť trovy konania spočíva v tom, že súd uloží jednému z účastníkov povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré (v priebehu konania) tento druhý účastník už zaplatil. Táto povinnosť nezahŕňa všetky trovy konania, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, teda súd nemôže uložiť účastníkovi konania povinnosť nahradiť také trovy, ktoré druhý účastník vynaložil zbytočne. Z uvedeného je zrejmé, že predpokladom priznania náhrady trov konania (v zmysle citovaného zákonného ustanovenia) v konaní úspešnému účastníkovi je účelnosť trov vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie otázky účelnosti vynaložených trov právna úprava ponecháva na zváženie súdu, ktorému nemožno toto oprávnenie uprieť. Naopak, je to povinnosť súdu, v rámci ktorej musí prihliadnuť na osobitosti každého jedného prípadu a svoje úvahy a záver dostatočne odôvodniť. Dôraz na účelnosť náhrady trov, ktoré sa majú nahradiť je opodstatnený a pre procesné právo typický. Pokiaľ súd neprizná úspešnému účastníkovi náhradu trov konania z dôvodu, že trovy neboli vynaložené účelne, odôvodnenie musí zamerať práve na nadbytočnosť a neúčelnosť vynaložených trov. Dovolací súd ďalej dospel k záveru, že súdy správne poukazovali na skutočnosť, že v preskúmanej veci ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Je preto nenáležitá aj konštatovanie generálneho prokurátora, že pôsobenie vedľajšieho účastníka v konaní nespočívalo len v rutinnom automatickom namietaní premlčania uplatneného práva. Mimoriadnym dovolaním napadnuté rozhodnutia súdov neobsahujú žiadne prvky ľubovôle. Nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi konania je riadne odôvodnené ich nadbytočnosťou a teda aj ich neúčelnosťou. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (vrátane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosti nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné. Pokiaľ teda súdy nižších stupňov dospeli k takémuto záveru a vedľajšiemu účastníkovi nepriznali náhradu trov konania, ich rozhodnutia (v tomto smere) sú správne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.